

POŚWIĄCAJĄCY (6) *part praes act*

poświęcający (6), [**poświęcający**].

o oraz a jasne.

sg m N poświęcający (5). ◇ f N poświęcającą (1). ◇ [pl G poświęcających.]

Sł stp: poświęcający s.v. poświęcać, Cn, Linde brak.

1. *Uświęcający, napełniający łaską bożą; sanctificans PolAnt [kogo, co] (6)* : Ia pan poświęcający Izraelá *KrowObr* 74, 74; Ieden Duch s. wŹytko poświęcający. *GrzegRóżn* K; WŹzakoŹ zá zasłoneŹ niech nie wchodzi/ [...] á (tá)k) niech nieplugáwi Źwiátnice moiey/ bom ia Iehowá poświęcający ie. *BudBib Lev* 21/23, *Lev* 21/8; [A toć ieŹt wŹafne miánowanie ciáá Pána ChriŹtuŹowe⁸⁰/ y wŹpomnienie Źłow effentiálnych poświęcających. *ŁaszczWiecz* L2v].

[*Wyrażenie*: »ŹwiátoŹ poświęcająca«: Przy kthorym iuŹ PoŹywániu, wŹafnie ieŹt ŹwiátoŹ/ godnie przyymuiących poświęcająca/ y ááfkę BoŹá daiąca *HerbOdpow* Kk5v.]

Szeregi: [»poświęcający i łaskę boŹá dający«: *HerbOdpow* Kk5v cf *Wyrażenie*.]

»usprawiedliwiający a poświęcający« (1): iz ááfká boŹa wŹpráwyedliwyájąca á poŹwyacájąca ludŹye/ yednoći koŹcyoá boŹy *KromRozm* III E7v.

2. [*Dokonujący obrŹędu Źwięcienia, konsekrujący; w funkcji rzeczownika*: wŹzákŹe y ten zwyczaj ieŹt Źłufnie wprowadŹony/ iz [sakrament] od poświęcających pod oboiá/ od Láikow tylko pod oŹobá chlebá bywa przyimowány. *ŁaszczOkulary* G3v.]

Synonimy: 1. błogŹláwiący, oczyŹciający.

Cf **POŚWIĄCAĆ**